

[Fiskeriministeren.]

gang på grund af en række sammenhængende årsager. Jeg kan bl. a. nævne, at de mange vandløbsreguleringer og rørlægninger, der har stor betydning for landbruget, er til betydelig skade for ferskvandsfiskeriet, idet bl. a. fiskenes ynglepladser ofte ødelægges herved. På samme måde har den forurening af vandløbene, der finder sted på grund af den tiltagende kloakering og den deraf følgende øgede tilførsel til de ferske vande af ofte utilfredsstillende rensset spildevand m. v., en meget skadelig indvirkning.

Når dertil kommer de mange eksisterende hindringer for fiskenes passage gennem vandløbene og det tages i betragtning, at der fiskes mere intensivt med de moderne fiskeredskaber end hidtil, vil man forstå, at ferskvandsfiskeriet nu til dags har meget dårlige vilkår her i landet.

Den nye vandløbslov af 1949 vil forhåbentlig have en gavnlig virkning med hensyn til at modvirke den tiltagende forurening af vandløbene, og meget andet kunne sikkert gøres, hvis der var den fornødne forståelse herfor og de tilstrækkelige pengemidler til rådighed. Man har derfor også fra forskellig side peget på det ønskelige i, at der blev skabt en fond til ferskvandsfiskeriets fremme, der skulle kunne tage sig af en række forskellige opgaver, men for at en sådan skulle få nogen virkelig betydning, måtte den disponere over ikke helt ringe midler.

Som en udvej til at skaffe de fornødne midler til en sådan fond er der af Danmarks Sportsfiskerforbund foreslået indført en tvungen fisketegnordning for de ferske vande, således som tilfældet er i flere andre lande og svarende til, hvad der her i landet gælder for jagten.

Jeg må sige, at jeg for mit vedkommende egentlig ser med sympati på denne tanke, men når jeg ligesom udvalget må vige tilbage for at foreslå en sådan ordningsindførelse, skyldes dette, at jeg ikke finder, at man bør gennemføre en sådan pligt, medmindre der indenfor ferskvandsfiskeriets organisationer er fuld enighed herom eller i hver fald ganske overvejende flertal herfor.

Efter det for mig oplyste, og hvis man skal dømme efter, hvad der anføres på Ferskvandsfiskeriforeningens møder og i fagbladene, er dette imidlertid ikke tilfældet i øjeblikket. Det er mig dog bekendt, at der indenfor organisationerne arbejdes videre med spørgsmålet.

Hovedmotivet i det foreliggende lovforslag må iøvrigt siges at være, at der søges skabt bedre vilkår specielt for vandrefiskenene.

Hertil medvirker foruden den udvidelse af fredningsbælterne ved bækkens og åers udmunding, som er foreslået i det lige omtalte forslag til saltvandsfiskerilov, den foreslåede adgang til at kunne foreskrive fredningsbælter ved vandløbs udløb i søer og i større vandløb, hvor dette må anses for ønskeligt af hensyn til laksefiskenes adgang til legepladser, jfr. lovforslagets § 11 og den i samme paragraf foreslåede adgang til at kunne foreskrive et særligt fredningsbælte ved fisketrapper.

For yderligere at sikre laksefiskenes adgang til ynglepladserne og ungfiskenes udtræk er der bl. a. foreskrevet udvidede åbningstider for de faste fangstindretninger, men samtidig er det i videst muligt omfang søgt undgået, at disse foranstaltninger skal skade ålefiskeriet.

Også særlig af hensyn til vandrefiskenene er der i § 14 foreslået regler, der skal hindre, at fiskene i vandløbene føres ind i de ved disse anlagte dambrug i forbindelse med vandtilførslen til dammene.

Med hensyn til mindstemål og fredningstider skal jeg blot fremhæve, at der særlig for laksenes vedkommende er foreslået en betydelig udvidelse af fredningstiden for at beskytte bestanden af denne værdifulde fiskeart og om muligt at få den forøget i vore fiskevande, hvor bestanden i en årrække desværre har været i stærk tilbagegang.

Også i redskabsbestemmelserne er der foreslået ændringer, der bl. a. tilsigter yderligere beskyttelse af laksefiskene.

Den hidtidige adgang til at få oprettet regulativer er kun udnyttet i ret ringe omfang, men der må lægges vægt på, at sådanne oprettes, idet det for fiskeriets udvikling i mange vande er en hovedbetingelse, at fiskeriet drives efter en bestemt plan, afpasset efter de stedlige forhold, hvad der i almindelighed kun kan gennemføres ved en regulativordning. Man har derfor søgt at gøre oprettelsen af regulativer mindre besværlig og bekostelig for de initiativtagende. Endvidere er det foreslået, at regulativet som hovedregel skal omfatte et helt vandløbssystem, således at alle de vande, der udgør en biologisk enhed, drives efter samme plan.

Inden jeg forlader dette lovforslag, skal jeg blot nævne, at der i bestemmelsen vedrørende inddragelse af dele af søterritoriet